

Sajarah Nu Nyumput tina Ayat Kaopat Puluh - Nomer Katilu Puluh Hiji

Hesekiel Nomer Dua Belas

Jeff Pippenger

2026-09-20

Artikel saméméhna ditungtungan ku paragraf anu nyebut kieu, “Pernikahan perjangjian taun 313 ngawakilan pernikahan perjangjian panungtungan kakawasaan kapapaan jeung Amérika Sarikat—raja pangutamana tina sapuluh raja dina Wahyu tujuh belas; hiji kakawasaan dua tanduk anu ditipikeun ku kakawasaan dua tanduk Perancis. Sajarah anu dimimitian ku Clovis dina taun 496 sarta ahirna ngarah kana dekrit Justinian dina taun 533 jeung penobatan kapapaan dina taun 538, ngawakilan sajarah ti taun 1989 nepi ka hukum Minggu.”

Ronald Reagan dilambangkeun ku Clovis dina taun 496, sarta Donald Trump dilambangkeun ku Justinian dina taun 533. Kaputusan Justinian sumping lima taun saméméh kapausan naék kana tahta dina taun 538, sarta Édik Milan sumping dalapan taun saméméh hukum Minggu anu kahiji dina taun 321. Boh éta kaputusan boh éta édik sajajar minangka waymark anu miheulaan hukum Minggu.

Reagan

Dina taun 1870, pasukan Italia ngarebut Roma (20 Séptémber 1870). Nagara-Nagara Paus eureun aya minangka nagara téritorial, sarta Paus Pius IX jadi “tahanan di Vatikan.” Ku sabab teu aya deui wewengkon kapapaan anu diaku minangka nagara daulat, Amérika Sarikat (saperti loba nagara lianna) teu deui ngajaga hubungan diplomatik resmi jeung Paus salaku panguasa temporal. Dina Oktober 1951, Présidén Harry S. Truman nyalonkeun Jéndral Mark W. Clark minangka Duta Besar A.S. ka Vatikan. Panolakan anu kuat gancang mucunghul ti loba garéja jeung organisasi Protestan, anu ngabantah yén pangangkatan éta ngalanggar pamisahan antara garéja jeung nagara. Dina Januari 1952 Jéndral Clark mundurkeun pencalonanana.

Dina tanggal 10 Januari 1984, Présidén Ronald Reagan jeung Paus Yohanes Paulus II sacara resmi sapuk pikeun ngadegkeun hubungan diplomatik lengkep antara Amérika Sarikat jeung Tahta Suci. Dina tanggal 9 April 1984, William A. Wilson (anu saméméhna geus ngajabat minangka wawakil pribadi Reagan) nyanggakeun surat kapercayaanana sarta jadi Duta Besar kahiji Amérika Sarikat pikeun Tahta Suci.

Dina jero tilu puluh tilu taun ti 1951 nepi ka 1984, pangalawan Protestanisme ngalawan Katolikisme laun-laun musna. “Panangan” anu ngadukung kapausan dina 496 ngaliwatan Clovis janten tipologi pikeun Reagan dina 1984 nepi ka 1989. Clovis ngagambarkeun dipiceunna agama (kafir) anu nahan kapausan sangkan teu naék deui kana kakawasaan, sarta ku taun 1984, pangalawan Protestanisme kana naékna kapausan geus dicabut. “Nu sapopoe” (kafir) geus dipiceun, sarta Paulus ngajelaskeun dipiceunna pangalawan kafir ka kapausan éta minangka hiji

“murtad.”

Garéja lambang tina kompromi anu diwakilan ku Konstantinus Agung jeung sajarah ti taun 313 nepi ka 538 ngagambarkeun hiji mangsa nalika hiji garéja ngalakukeun kompromi kana dirina sorangan sarta murtad. Agama anu diwakilan ku “508”, anu saméméhna nahan asupna kakawasaan kapausan, ngalambangkeun kamurtadan golongan Protestan di Amérika Sarikat. Reagan diwakilan ku Clovis. Dina taun 496 Clovis masrahkeun “kakawasaan”-na ka kapausan, ku kituna ngalambangkeun “persekutuan anu henteu suci” anu kajadian dina taun-taun Reagan. Clovis ogé ngawakilan dicabutna “kurban sapopoé” dina taun 508. Taun 508 ngalambangkeun 1984.

“Campur baur antara paganisme jeung Kakristenan ieu nyababkeun mekarna ‘jalma dosa’ anu geus diramalkeun dina nubuat minangka nu ngalawan sarta ngangkat dirina saluhureun Allah. Éta sistem agama palsu anu raksasa téh mangrupikeun karya agung tina kakawasaan Sétan—hiji monumén tina usaha-usahana pikeun ngadudukeun dirina dina tahta supaya maréntah bumi nurutkeun kahayangna.” *The Great Controversy*, 50.

Dina hiji biantara dina taun 1983, Reagan kasohor nyebut Uni Soviét minangka hiji “kakaisaran jahat” sarta nganggap komunisme ateistis minangka ancaman moral jeung rohani anu jero pisan. Anjeunna jeung John Paul II ngawangun hiji kemitraan pribadi jeung pulitik anu raket dina ngalawan komunisme Soviét. Duanana ningali éta perjuangan dina istilah moral, malah nepi ka istilah providensial; Reagan sacara pribadi kungsi nyarita ngeunaan hiji “Rencana Ilahi” pikeun ngaruntuhkeun komunisme. Reagan boga minat kana panampakan Fatima (pangéling yén “Rusia bakal nyebarkeun kasasaran-kasasaranana”), sarta dua pamingpin éta ngabahas rasa pamadegan babarengan yén Allah geus nyalametkeun nyawa maranéhna (duanana salamet tina usaha pembunuhan dina taun 1981) pikeun hiji tujuan anu aya patalina jeung ngéléhkeun komunisme.

Murid-murid Al-Masih

Reagan digedékeun dina denominasi Disciples of Christ, anu para bapa pangadegna sacara langsung ngajarkeun yén paus dina Katolik téh antikristus. Alexander Campbell, pamingpin awal anu pangsohorna dina garéja Disciples of Christ, sababaraha kali ngaidéntifikasi kapausan minangka antikristus. Dina perdebatan jeung tulisan-tulisanana, manéhna ngabantah yén tanduk leutik dina Daniel 7, sato galak dina Wahyu 13, jeung manusa durhaka dina 2 Tesalonika 2, sakabéhna nunjuk ka para paus di Roma. Manéhna ngagunakeun idéntifikasi ieu dina perdebatan umum (kaasup jeung Uskup Katolik John B. Purcell taun 1837). Barton W. Stone nyebut pamaréntahan Paus minangka antikristus anu sajati jeung “manusa durhaka.” Walter Scott (panginjil awal séjén dina gerakan éta) nulis yén manusa durhaka, nyaéta Paus Roma, bakal mucunghul dina garéja Kristen sarta ngangkat dirina saluhureun Allah.

Indung Reagan, Nelle, nya éta anggota anu taat pisan kana denominasi Disciples of Christ sarta jadi pangaruh agama anu pangutamana dina mangsa budakna. Reagan dibaptis di garéja Disciples of Christ di Dixon, Illinois, dina yuswa 11 taun, sarta aktip di dinya nalika rumaja (kaasup ngajar sakola Minggu). Anjeunna sakola di Eureka College, anu boga afiliasi jeung Disciples of Christ.

“Jalma-jalma anu jadi bingung dina pamahaman maranéhna kana firman, anu teu hasil ningali harti antikristus, tangtu bakal nempatkeun dirina sorangan di pihak antikristus. Ayeuna geus teu aya deui waktu pikeun urang nyaluyukeun diri jeung dunya.” Kress Collection, 105.

Reagan dilambangkeun ku Clovis sarta ogé ku kompromi Constantine Agung. Reagan ogé mangrupa nu kahiji tina dalapan présidén panungtungan ti saprak waktu ahir dina taun 1989. Salaku nu kahiji tina dalapan présidén panungtungan, anjeunna ngalambangkeun Donald Trump, anu, saperti Reagan, kacida bingungna ngeunaan tujuan sajati kapausan, jeung saha sabenerna kapausan éta.

Naha dua urang tiasa leumpang babarengan, iwal lamun maranéhna geus sapagodós? Amos 3:3.

Perjangjian kawin anu kagenep jeung anu panungtung dina pasal ka sawelas kitab Daniel kajadian dina sajarah anu dimimitian dina mangsa ahir taun 1989, sarta réngsé dina sajarahna Donald Trump.

“Dina gerakan-gerakan anu ayeuna keur lumangsung di Amérika Sarikat pikeun ngamankeun rojongan nagara ka lembaga-lembaga jeung kabiasaan-kabiasaan garéja, urang Protestan keur nuturkeun tapak léngkah kaum papis. Malah leuwih ti kitu, maranéhna keur muka lawang pikeun Kapapaan supaya meunang deui di Amérika Protestan kakawasaan pangluhurna anu geus leungit ti dirina di Dunya Heubeul.” The Great Controversy, 573.

Perjangjian nikah taun 313 jeung Édik Milan saluyu jeung sajarah taun 533, sarta dekret Yustinianus dina taun 533 bakal deui dilaksanakeun ku hiji pamaréntahan anu ngaku Kristen, anu geus henteu deui ngartos yén ngaidentifikasikeun kakawasaan kapapaan minangka hiji lembaga Kristen téh, sahenteuna, mangrupa hiji oksimoron, sarta pangparahna, hiji kasasab anu maéhan.

Garéja jeung Nagara

Dina taun 457 SM, parentah katilu ti Artahsasta mulangkeun deui kadaulatan nasional boh pikeun kakawasaan pulitik boh pikeun kakawasaan agama.

Jeung maneh, Edras, nurutkeun hikmah Allah maneh anu aya dina leungeun maneh, angkat pangawasa-pangawasa jeung hakim-hakim, anu bakal ngahakiman sakumna rahayat anu aya di peuntaseun walungan, nya eta sakabéh anu nyaho kana hukum-hukum Allah maneh; jeung ajarkeun ka anu can nyahona. Jeung sing saha bae anu henteu ngalakonan hukum Allah maneh, jeung hukum raja, muga pangadilan dilaksanakeun kalayan gancang ka manehna, boh pikeun pati, atawa pikeun pangasingan, atawa pikeun ngarampas harta banda, atawa pikeun panjara. Ezra 7:25, 26.

Parentah katilu masihan kakawasaan pikeun ngalaksanakeun pangadilan jeung hukuman boh kana hukum-hukum Allah boh kana hukum-hukum raja. Parentah éta nandaan awal nubuat dua rébu tilu ratus taun anu réngsé dina 22 Oktober 1844 nalika Kristus dadakan sumping ka Bait-Na. Éta ogé nandaan awal hiji nubuat dua ratus lima puluh taun anu béak dina 207 SM, dina sajarah antara perang Raphia dina 217 SM jeung Panium dina 200 SM. Pamulihan duanana kadaulatan sipil jeung agama dina 457 SM nangtukeun hiji alfa rangkep dua anu manggihan dua pangeusi omega.

Duanana pangeusi omega ngawakilan panto anu katutup; hiji pikeun tanduk Protestan jeung nu séjén pikeun tanduk Républikan.

Ramalan anu kahiji salila dua rébu tilu ratus taun ngagambarkeun hukum-hukum Allah, jeung ramalan dua ratus lima puluh taun ngagambarkeun hukum-hukum raja. Dua ramalan éta nangtukeun tanduk Protestanisme jeung tanduk Republikanisme dina sato bumi tina Wahyu tilu welas. Tanduk Republikan tina sato bumi éta ditempatkeun ka tengah-tengah ayat sabelas nepi ka genep welas tina Daniel sabelas. Mangsa tujuh welas taun antara Raphia jeung Panium dipapatkeun ku hiji tanduk tina ramalan rangkep tina parentah katilu dina taun 457 SM. Ramalan anu dua rupa éta nangtukeun boh pangadilan umat perjangjian pamungkas boh ogé pangadilan bangsa tempat umat perjangjian éta manggihan akar maranéhna.

Jeung Anjeunna ngandika ka Abram, “Nyaho kalayan pasti yén turunan maneh bakal jadi urang asing di hiji tanah anu lain milik maranéhna, sarta maranéhna bakal ngawula ka urang dinya; jeung maranéhna bakal ditindes salila opat ratus taun; sarta ka bangsa anu ku maranéhna bakal diladénan éta, Kami bakal ngahakiman; jeung sanggeus éta maranéhna bakal kaluar kalayan banda anu loba.” Kajadian 15:13, 14.

Dina kitab Yehezkiel, 22 Oktober 1844 dilambangkeun ku 22 Oktober 573 SM. Hiji tanggal nandakeun mimiti pangadilan panalungtikan, sarta nu séjén nandakeun dibunyikeunana tarompét Yobel boh dina awal boh dina panungtungan prosés pangadilan. Duanana tanggal saluyu, sarta duanana nandakeun panto anu katutup. Taun 1844 ngagambarkeun ditutupna panto Tempat Suci, nalika Kristus ngalih ka Tempat Nu Mahasuci. Taun 573 SM nandakeun panutupan mangsa kasempetan manusa, nalika budak-budak dosa anu geus ditebus dipaparinkeun kabébasanana, sarta hiji bumi anyar pikeun didumukan.

Jeung lamun manéhna teu ditebus dina taun-taun éta, mangka dina taun Yobel manéhna kudu dibébaskeun, boh manéhna boh anak-anakna babarengan jeung manéhna. Sabab ka Kami urang Israil téh abdi-abdi; maranéhna téh abdi-abdi Kami, anu ku Kami geus dikaluarkeun ti tanah Mesir: Kami téh PANGERAN Allah maranéh. Imamat 25:54, 55.

Duanana tanggal 22 Oktober téh ngagambarkeun panto anu katutup tina hukum Minggu anu enggal datang. Mangsa kasempetan anu dipaparinkeun ka Adventisme dimimitian dina taun 1844 sarta réngsé dina hukum Minggu anu enggal datang, jeung mangsa kasempetan anu dipaparinkeun ka Amérika Sarikat ogé réngsé dina hukum Minggu anu enggal datang. Duanana ahir éta saajar jeung dua saksi tanggal 22 Oktober, nyaéta 2.300 taun jeung dua ratus lima puluh taun.

Dua ratus lima puluh taun anu mungkas dina sajarah antara Raphia jeung Panium ngabagi mangsa dua perang éta kana dua angka simbolis, anu babarengan miboga harti hasna sorangan. Sapuluh taun sanggeus Raphia, anu hartina tanah wates, jeung tujuh taun saméméh Panium, anu mangrupa hiji perang anu diparanggarkeun di hiji dataran sarta dipungkas ku hiji pangepungan. Sapuluh jeung tujuh, minangka lambang, nandaan kakawasaan naga dumasar kana sababaraha saksi. 207 SM nempatkeun Trump, lambang sato galak bumi, di antara ayat sabelas jeung lima belas tina Daniel sabelas, sacara nubuat nyiapkeun pikeun nyarita saperti naga, sakumaha digambarkeun ku gabungan angka sapuluh jeung angka tujuh.

Tujuh belas oge mangrupa lambang, sarta éta ngalegaan sajarah ti Raphia nepi ka Panium, malah ngalangkungan Panium sarta ogé saméméh Raphia. Ptolemaios IV Philopator maréntah minangka raja Mesir Ptolemaik ti taun 221 SM nepi ka 204 SM, sarta anjeunna ngéléhkeun Antiochus Magnus di Raphia dina taun 217 SM. Ptolemaios mimiti maréntah saméméh Raphia, sarta anjeunna maréntah salila ‘tujuh belas’ taun. Angka tujuh belas ngawakilan hiji mangsa sajarah anu dimimitian saméméh Raphia, sarta ngalegaan ngalangkungan perang Panium jeung pangepungan Sidon nepi ka panutupan panto kasempetan manusa sakumaha dilambangkeun ku taun 330. Nubuat dua ratus lima puluh taun pikeun mangsa gareja Smyrna dimimitian dina taun 64 sarta réngsé dina Edik Milan jeung pajangjian perkawinan taun 313.

Konstantinus Agung ngalambangkeun sajarah garéja Pergamos, sarta éta sajarah dimimitian dina taun 313 jeung réngsé dina taun 538. Tujuh welas taun kahiji sanggeus réngsena nubuat dua ratus lima puluh taun dina taun 313 miboga tilu tanda jalan. Taun 313 nyaéta Edik Milan, taun 321 nyaéta hukum Minggu anu kahiji, sarta pamisahan kakaisaran ditandaan dina taun 330. Taun 330 ngalambangkeun hukum Minggu anu pamungkas anu nandaan panutupan masa percobaan manusa. Ku kituna, angka tujuh welas dimimitian saméméh Raphia sarta réngsé lila sanggeus kampanye militér Panium jeung Sidon. Ayat genep belas dina Daniel sabelas ngalambangkeun hukum Minggu di Amérika Sarikat.

Nubuat Smirna nangtukeun tanda pangikep anu jadi inti pisan tina amanat pangwawadian Yehezkiel. Tanda jalan anu miheulaan hukum Minggu, sakumaha dilambangkeun ku dua gambaran karuksakan Yerusalem, nyaéta pangikep éta; tapi éta ogé Édik Milan, anu ngamimitian kabentukna gambar sato galak éta.

Dina mangsa pangepungan bakal kajadian hiji arak-arakan perkawinan perjangjian. Ieu mangrupa fraktal tina arak-arakan perkawinan anu dimimitian ku Reagan, sakumaha ditipologikeun ku Clovis dina taun 496, tapi arak-arakan panungtungan nuju kana perkawinan dimimitian dina mangsa pangepungan, saluyu jeung dekrit Justinian dina taun 533, sarta jeung Edik Milan dina taun 313. Duanana waymark miheulaan hukum Minggu. Taun 313 miheulaan hukum Minggu anu kahiji dina taun 321, sarta dekrit taun 533 miheulaan hukum Minggu dina Konsili Orleans anu katilu dina taun 538. Sababaraha rupa panerapan bakal nyumponan ciri-ciri nubuatan boh tina dekrit Justinian boh tina Edik Milan, sedengkeun sababaraha rupa perkawinan perjangjian simbolis bakal ditetepkeun.

Nalika éta kaputusan dipasihkeun, geus kasép pikeun nyiapkeun diri, sabab panto mangsa pangrojong geus katutup pikeun tanduk Protestan, sakumaha pasti panto éta katutup dina Paska anu kahiji di Mesir. Sanggeus éta, hukum Minggu, minangka tanda jalan salajengna, nandakeun lain ngan saukur yén gambar sato galak geus kabentuk sapinuhna, tapi ogé panerapan tanda sato galak. Hukum Minggu nandaan ahir mangsa pangrojong pikeun tanduk Républikan, nyaéta sato galak ti bumi dina Wahyu tilu welas, sakumaha pasti Firaun jeung pasukanana paéh di Laut Beureum sanggeus Paska.

Dua ratus lima puluh taun nu réngsé dina 207 SM nandakeun Donald Trump, sakumaha dilambangkeun ku Antiochus Magnus nu keur nyiapkeun pikeun kampanye nu bakal datang, nu dimimitian di dataran Panium sarta dipungkas ku pangepungan Sidon. Sanggeus Patempuran

Panium, panglima Ptolemaik, Scopas ti Aetolia, ngalungsur jeung kira-kira 10.000 pasukan nu salamet ka kota Sidon. Antiochus ngudag anjeunna sarta ngayakeun ‘pangepungan’ ka Sidon. Pamaréntah Ptolemaik di Aleksandria ngirim pasukan bantuan, tapi gagal. Ku nyanghareupan kalaparan, Scopas nyerahkeun kota éta. Antiochus ngidinan Scopas angkat; Scopas tuluy balik deui ka Mesir, tempat anjeunna antukna dihukum pati ku tuduhan hianat jeung panyalahgunaan duit. Pangepungan Sidon ngalengkepan panaklukan Antiochus atas Coele-Syria sanggeus Panium.

Nyi White ngécéskeun buku karangan Uriah Smith, *Daniel and the Revelation*, minangka “panulung Allah.” Dina kateranganana ngeunaan ayat opat welas jeung lima welas tina Daniel pasal sabelas, Smith ngécéskeun kampanye dua léngkah Antiochus.

“Pangajaran raja ngora Mesir dipasrahkeun ku Sénat Romawi ka M. Emilius Lepidus, anu tuluy nangtukeun Aristomenes, saurang menteri kolot jeung pinuh ku pangalaman ti karaton éta, jadi wali anjeunna. Kalakuan kahijina nya éta nyieun pancegahan ngalawan ancaman panyerangan ti dua raja anu ngahiji dina pakumpulan, Philip jeung Antiochus.

“Keur ieu tujuan anjeunna ngutus Scopas, saurang jenderal kawentar ti Aetolia, anu harita ngawula ka bangsa Mesir, ka nagara asalna pikeun ngumpulkeun bala bantuan pikeun pasukan. Sanggeus ngalengkepan hiji pasukan, anjeunna maju ka Palestina jeung Coele-Syria (sabab Antiochus keur kabeungkeut ku perang ngalawan Attalus di Asia Leutik), sarta nundukkeun sakumna Yudea kana kakawasaan Mesir.

“Ku kituna kaayaan-karajaan téh kabawa kana hiji posisi pikeun ngeusian ayat anu aya di payuneun urang. Sabab Antiochus, sanggeus eureun tina perangna ngalawan Attalus ku parentah urang Romawi, gancang nyokot léngkah-léngkah pikeun meunangkeun deui Paléstina jeung Coele-Syria tina leungeun urang Mesir. Scopas dikirim pikeun ngalawan anjeunna. Di deukeut sumber-sumber walungan Yordan, dua pasukan éta patepung. [Panium] Scopas éléh, diudag nepi ka Sidon, sarta di dinya dikepung pageuh. Tilu jenderal Mesir anu pangmampuhna, jeung pasukan-pasukan maranéhna anu panghadéna, dikirim pikeun ngabébaskeun éta kepungan, tapi taya hasilna. Ahirna Scopas, sanggeus papanggih, dina bayangan kalaparan anu kurus jeung teu kagenggem, hiji musuh anu teu sanggup dipalawanna, kapaksa nyerah dina sarat anu ngahina, nyaéta ngan ukur dibéré hirup wungkul; ku kituna anjeunna jeung sapuluh rébu urangna diidinan indit, dina kaayaan dilucuti jeung taranjang. Di dieu kajadian direbutna kota-kota anu pangkuatna ku raja kalér; sabab Sidon téh, boh dina letakna boh dina pertahananana, kaasup salah sahiji kota anu pangkuatna dina mangsa éta. Di dieu katempo kagagalan pakarang-pakarang ti kidul pikeun nahan, jeung kagagalan ogé jalma-jalma anu geus dipilih ku raja kidul; nyaéta Scopas jeung pasukan Aetolia-na.” *Daniel and the Revelation*, 257, 258.

Dua ratus lima puluh taun anu tamat dina 207 SM nandakeun Donald Trump. Nubuat dua-ratus-lima-puluh-taun anu réngsé dina 313 ku perkawinan perjangjian antara wétan jeung kulon, sarta Maklumat Milan, keur nandakeun kabentukna gambar sato galak di Amérika Sarikat. Garéja Pergamos, anu dimimitian dina taun 313, ngagambarkeun sajarah nalika Kristen murtad lantaran kompromi jeung agama kahirupan, saméméh kakawasaan kapapaan nyekel tahta. Pergamos jeung taun 313 janten tipé tina kompromi anu digambarkeun ku kabentukna gambar sato galak di

Amérika Sarikat. Ieu ngagambarkeun kompromi antara Kristen jeung Roma kapapaan, sabab agama Katolik téh euweuh leuwih atawa kurang ti paganisme anu disamur jadi hiji lembaga Kristen. Nubuat dua-ratus-lima-puluh-taun anu dimimitian dina 1776 sarta tamat taun ieu ogé nuju nyarioskeun Amérika Sarikat. Ku kituna, katilu nubuat dua-ratus-lima-puluh-taun éta nyarioskeun hiji aspék nubuat ngeunaan sato bumi dina Wahyu pasal tilu welas, sarta katiluna tamat dina garis-garis nubuat anu digambarkeun ku angka tujuh welas.

Hukum Minggu téh mangrupa waktu nalika Amérika Sarikat nyarita saperti naga, sarta nyarita-na hiji bangsa téh nyaéta lampah panguasa législatif jeung yudisialna.

“‘Nyarita’-na hiji bangsa téh nya éta lampah para panguasa législatif jeung yudisialna.” The Great Controversy, 442.

Trump lain pangawasa yudisial atawa législatif, ku kituna hukum Minggu anu baris geura datang téh diwujudkeun ku Kongrés. Sanajan kitu, sagala kalakuan anu nyayagikeun pangrojong ka kakawasaan kapapaan, ngalambangkeun hukum Minggu. Dékré taun 533, jeung édit taun 313, nandakeun awal mangsa nalika gambar sato galak téh dibentuk. Kacindekanana nyaéta hukum Minggu anu baris geura datang, jeung Isa salawasna ngagambarkeun tungtung ku awalna, ku kituna kalakuan Trump ngaliwatan hiji parentah éksékutip anu bakal méré sagala “konsési” ka antikristus dina nubuat Alkitab bakal ngawakilan alfa tina gerakan anu ngan réngsé dina omega, nalika Amérika Sarikat “shall so abjure the principles of its government as to enact a Sunday law.”

“Loba pisan, komo deui ti antara jalma-jalma anu milu dina gerakan ieu pikeun maksa pangajen poé Minggu, anu dipaburencay ku kabutaan kana hasil-hasil anu baris nuturkeun tina lampah ieu. Maranéhna teu ningali yén sabenerna maranéhna keur nyerang langsung kana kabébasan agama. Loba pisan anu can kungsi ngartos kana tuntutan Sabat Alkitab jeung kana dasar palsu anu jadi tumpuan lembaga poé Minggu. Sagala gerakan anu ngadukung panerapan agama saenyana téh hiji kalakuan ngalah ka kapausan, anu salila mangabad-abad kalayan tetep geus merangan kabébasan nurani. Pangajén poé Minggu ngahutang ayana salaku lembaga anu disebut Kristen ka ‘rusiah kajahatan,’ jeung paksaan pikeun ngajalankeunana bakal jadi pangakuan anu nyata kana prinsip-prinsip anu jadi batu penjuru Romanisme. Lamun bangsa urang nepi ka kitu mungkir kana prinsip-prinsip pamaréntahanana nepi ka netepkeun hiji undang-undang poé Minggu, Protestantisme dina lampah ieu bakal gandeng leungeun jeung kapapaan; ieu moal lain iwal ti méré kahirupan ka kazaliman anu geus lila pisan bari kacida hayangna ngawas-ngawas kasempetan pikeun ngaguluyur deui kana despotisme anu aktip.” Testimonies, jilid 5, 711.

Sakur “gerakan anu ngadukung panerapan hukum agama saéstuna mangrupa hiji kalakuan pasrah ka kapapaan,” sarta gerakan-gerakan éta lumangsung sateuacan hukum Minggu anu geura datang.

“Kaputusan anu maksa ibadah ka poé ieu kudu disebarkeun ka sakuliah dunya. Dina tingkat anu kawates, éta geus mimiti disebarkeun. Di sababaraha tempat kakawasaan sipil keur nyarita ku sora naga, sakumaha raja kapis nyarita ka para tawanan Ibrani.” Signs of the Times, 6 Méi 1897.

Urang baris nuluykeun ieu perkara dina artikel salajengna.

